

ikke indbetalinger til rateforsikringer m.v., der kan konverteres til engangsudbetalinger.

Pensionsbeskatningslovens § 52 og den samtidigt indførte bestemmelse i ligningslovens § 14 F, der vedrører hjælpe- og understøttelsesfonde med andre formål end pensionslignende formål, afløste den tidligere bestemmelse i renteforsikringslovens § 21. Efter 1. januar 1972 har der ikke været fradragsret for arbejdsgiveren for indbetalinger til de gamle understøttelsesfonde, og disse kan efterhånden ventes afviklet. Ved køb af livrente m.v. for de begunstigede opstår der tilsvarende problemer som ovenfor nævnt. Det foreslås derfor, at skattefritagelsen også skal omfatte indskud fra fonde, der er godkendt efter renteforsikringslovens § 21.

Lov nr. 288 af 29. juni 1979, hvorved reglerne om fradragsret i pensionsbeskatningslovens § 18 ændredes, havde virkning for indskud m.v. i henhold til en begæring fremsat efter den 20. juni 1979.

Det foreslås, at lovændringen gennemføres med tilbagevirkende kraft, således at den får virkning for de personer, der i de mellemliggende år har måttet betale skat af indskud i livrenter m.v. fra de nævnte understøttelsesfonde.

Dette kan betyde, at et beskedent antal skatteansættelser begæres genoptaget. Det dermed forbundne administrative arbejde vil under alle omstændigheder blive af ringe omfang.

Provenutabet ved lovændringen antages at være yderst beskedent.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede skattefrihed for indbetalinger fra fonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 52 eller renteforsikringslovens § 21 til køb af livrente m.v. for den begunstigede, idet modstykket til skattefrihed må være, at den pågældende ikke kan fratække indskuddet ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.

Til nr. 2

Det findes rimeligt, at der tilvejebringes hjemmel til at yde de afgiftspligtige en rentegodtgørelse i tilfælde, hvor klage over afgiftsberegningen medfører tilbagebetaling af afgift. Renten foreslås fastsat til 1 pct. pr. påbegyndt måned i lighed med, hvad der gælder ved tilbagebetaling af for meget beregnet restskat efter kildeskattelovens § 62, stk. 3. Da afgiftens forfaldstid efter pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, afhænger af, hvornår vedkommende forsikringsselskab m.v., der skal tilbageholde og indbetale afgiften, bliver bekendt med afgiftspligten, foreslås renten beregnet fra betalingstidspunktet.

Ved tilbagebetaling af afgift skal reduktionen efter lovens § 40, stk. 2, fordeles forholdsmæssigt mellem statskassen og kommunen. Det samme gælder rentegodtgørelse ved tilbagebetaling af afgift.

Det foreslås, at rentegodtgørelsen ikke skal være indkomstskattepligtig for modtageren.

Til nr. 3

Ved ændringsforslaget sikres, at der ikke bliver indkomstbeskatning af indbetalinger fra en fond, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 52 eller renteforsikringslovens § 21, til en livrente eller anden pensionsordning med løbende udbetalinger.

Modtageren skal som hidtil svare skat af de løbende livrenteudbetalinger m.v.

Til § 2

Det foreslås, at de foreslåede ændringer i § 1, nr. 1 og 3, tillægges tilbagevirkende kraft til det tidspunkt, hvor de ændrede fradragsregler i pensionsbeskatningslovens § 18 trådte i kraft, det vil sige for indskud m.v. i henhold til begæringer fremsat efter den 20. juni 1979.

Skatteansættelserne for de skatteydere, der er blevet beskattet af indskud fra understøttelsesfonde efter de i 1979 gennemførte regler, kan herefter genoptages og eventuel for meget erlagt skat tilbagebetales.